

[Poul Nødgaard]

oppe i 40'erne eller måske sidst i 40'erne, og i løbet af ganske få år, en 8-10 år, står der hvert år ved kommunernes og amtskommunernes døre i titusindvis af danskere, der skal have tjenestemandspension. Det skal de selvfølgelig have, for det har de krav på, for de er gået ind i en ansættelse, der bygger på, at de skal have denne tjenestemandspension.

Det, jeg så tillod mig at foreslå for at komme overførselsindkomstproblemerne lidt til livs, var, at man måske fremover, når man ansætter tjenestemænd i stat, amter og kommuner, hvert år gjorde rent bord med disse folk, sådan at forstå, at de, når de får deres løn og så skal have en pension, får det beløb hældt oveni med det samme. Det er ikke et godt forslag. Jeg synes selv, folk skulle tegne deres pension, det er så en anden sag.

Hvis dette Folketing skulle bestemme, at der fortsat skal gives en særpension til visse samfundsgrupper, så lad dem få det beløb med i hånden med det samme og tegne deres forsikringer, således at disse mennesker, den dag de bliver 60 eller 67 år og skal på pension, selv kan sørge for dagen og vejen. Det må være mit svar på det.

Til fru Bente Juncker – og nu er det med at høre godt efter – vil jeg sige, at det er typisk i en debat som denne, at oppositionspartierne, når vi rejser hele det generelle spørgsmål om overførselsindtægterne og prøver at hæve debatten lidt op på et højere plan, tydeligt trækker debatten ned, sådan at forstå, at vi detaljeret skal gøre rede for det ene og det andet og det tredje og det fjerde og det femte. Er taletiden ved at være slut? Jamen så stopper jeg her, jeg kan ikke sige mere.

Formanden:

Ja, her i salen betyder rødt stop.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg skal overholde færdselsreglerne fra talerstolen.

Nu forstod jeg ikke på fru Jytte Hilden, om det var en påstand om, at vi ville skyde eller snyde tjenestemændene. Jeg tror på det bedste, så det er nok snyde.

Der er tale om, at man bør holde op med at ansætte folk i tjenestemandstillinger. På det direkte spørgsmål fra fru Jytte Hilden om, hvor

Fremskridtspartiet har sin dokumentation fra osv., kan jeg henvise til, at dette spørgsmål blev i forbindelse med behandlingen af finansloven for 1991 meget grundigt behandlet i Folketingets Finansudvalg. Der foreligger bilag, som viser, hvordan udviklingen vil være i de kommende år.

Så fortalte fru Jytte Hilden i øvrigt så malerisk om, hvordan der skulle omfordeles til småbørnsfamilierne og til de ældre. Problemet i de sidste 20 år er, at tidspunktet i vores liv for, hvornår vi begynder at tjene penge og bidrage til samfundskagen, bliver senere og senere på grund af de længere og længere uddannelser.

Samtidig har der været en tendens til, at man kan blive pensioneret tidligere og tidligere: førtidspensioneringer, delpension, efterløn osv. Resultatet er, at dette åremål, hvor vi i vores liv er ude at arbejde, hvor vi bidrager til samfundskagen, er blevet væsentlig kortere. Så er der simpelt hen ikke mennesker nok, der bidrager til samfundskagen. Det er derfor, vi har været nødt til at låne så betydelige beløb. Man handler, som om det bare er et pengetræ, der står her i folketingsalen. Det er ikke tilfældet. Det er årlige milliardunderskud på finansloven, det er en gældsportefølje for staten på, når vi runder dette år, 520 mia. kr. De penge kan man ikke finde andre steder end hos den samme befolkning, det vil sige, at de penge, som flertallet i dette Folketing har frådset så voldsomt med i disse år, vil man i kommende generationer skulle slave og trælle for.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Fru Bente Juncker bryster sig så meget af, at Folketingets syv partier for lang tid siden – 1½-2 år ligger det vel tilbage – vedtog – endnu en gang blev Fremskridtspartiet holdt udenfor, og det havde vi ikke spor imod – en stigning på 2 pct. Det er jo netop ud fra den, kan man sige omvendte grønsthøstermetode, hvor man siger: Vi stiger på hele linjen 2 pct., hvor der måske var nogle, der kunne fortjene at stige mere, folkepensionister, og hvor der måske var andre, der kunne fortjene overhovedet ikke at stige eller at blive reduceret. Det er ud fra de syv partiers betragtning, at man siger, at alt skal bare foregå på den samme måde; der er ikke nogen, der har mere trang end andre. Det er jo det, vi er så inderligt imod, og det er det, vi har været så meget inde på i denne debat.